

NAŠ POGOVOR

MINKA

1

MAGRO

V tretjem nadstropju mariborskega Uniona, v velikih prostorih nad kino dvorano jo lahko najdeš vsak dopoldan. Čisto v kotu pri oknu sedi in čisto majhna, skoraj kot pika je videti za ogromno mizo. Od vrat do nje je toliko korakov, da lahko izmeri vsak tvoj namen, preden ji sežeš v roko. Prihajajo pa k njej pogosto in z različnih koncev, zlasti mlajši ali pa zelo mladi v družbi mamic in očetov, ki bi radi svoje nadebudneže videli v narodni noši ali pa slišali s kitaro pod krhko pazduho. Vsakogar sprejme, za vsakega najde besedo, vsakomur svetuje, do katerih vrat bo treba. MINKA VESELIČ je tajnica Zveze kulturnih organizacij občine Maribor Rotovž, oglasili pa smo se pri njej

zaradi drugačnega razloga. Zaradi plesne skupine, imenovane MAGRA, ki hoče biti nekaj posebnega, ki ji je zvesta, in ki ji načeluje že desetletja dolgo.

ŠTUDIJ BREZ KONCA

Minka je deklica pri šestindvajsetih z nekaj zrelosti, ki se je napovedala na obrazu in z velikimi lešnikovimi očmi. V pomenku se obrača proti soncu, dviga brado, si popravlja lase, a deluje mirno in ustrezljivo.

»Tule sem tajnica, ob telefonu in sredi vseh mogočih programov, pisnih materialov, zapisnikov in poročil, nekako vselej med dvema sestankoma v tej isti moji veliki delovni sobi. Dela je za

Minka Veselič že deset let »diha« z Magro.

MINKA VESELIČ

ROJENA: 9. III. 1960 v Ptuj

VIŠINA: 161 cm

TEŽKA: 49 kg

POKLIC: učiteljica telesne kulture, zaposlena pri Zvezi kulturnih organizacij občine Maribor Rotovž.

KONJIČEK: ples in vodenje plesne skupine MAGRA

ŠOLANJE: akademija Valonie v Neufchateauju v Belgiji, Amsterdam, Celovec, Ljubljana, PA Maribor

NASLOV: 62000 Maribor, Goriška 12, telefon 304-818

dve, a zmorem, sem pa zato veliko premalo, tu in tam pa celo nič doma, med svojimi stenami. Ob vsem tem s službo povezanim sem seveda z MAGRO.«

— Zaradi MAGRE se pogovarjava, zaradi prvih desetih let te skupine deklet, ki sledijo plesnemu razvoju, iščejo svoj izraz in praviloma ne znajo razočarati.

»Tik grla sem čutila srce, ko smo zaplesale v Plesnih kontrastih na velikem odru SNG Maribor pred nabito polno dvorano, na jubilejnim koncertu, s katerim je MAGRA zaplesala v novih deset let. Ni res, da je nemogoče razočarati, vselej smo pred svojimi nastopi na rezilu noža, vznemirjene in na trnih, vsaj jaz, ki morda drugače gledam na vse to, na vseh teh deset let, sama globlje in veliko bolj čustveno pogledujem nazaj kot pa kolegice, ki so zraven šele kratek čas.!

— Ne bova se pogovarjala o tem, kako ste začele, kako nadaljevale, zakaj vztrajale. Stvari so vsaj poznavalcem znane, vedo, da ste tam sredi prejšnjega desetletja z kolegico Manjo

NAŠ POGOVOR

Vaupotič ogovcile temnopoletga študenta na mariborski VEKŠ Eduarda Foudo Jacksona iz Centralnoafriške republike, da bi se vam pridružil pri prvih poiskusih ob ritmični gimnastiki pri Partizanu Maribor Center, pri Branki Weingerl in Tončki Lazarevič; občudovalci MAGRE vedo, da je črnopolti študent ubogal in da je tudi z njegovim znanjem prvič zaplesala takratna skupina POINT. Vedo za vaše prve nastope, za treninge na počitnicah v Poreču pa v Rovinju, po Sloveniji in na tujem, vedo za navdušen sprejem v La Valleti, na Malti, za televizijska snemanja, za celovečerne koncerte v zadnjem času in tako približno naprej v naš čas.

»Tole je bilo povedano v nekaj črtah, prek nekaterih ključnih križpotij, ki so spremljala skupino od začetka do danes. Point je sredi prejšnjega desetletja pomenil navdušujoč začetek v obdobju, ko so bile na Slovenskem plesne skupine redkost in ko je bilo dovolj že nekaj prijetno oblikovanih ženskih oziroma dekliških postav, da aplavz ni izostal. Z leti so se zadeve spreminjale in MAGRA se je na teh poteh in stranpoteh plesnega razvoja odločila za podij trdih korakov, slejkoprej mimo poceni komercialne smo navezale stik s poznavalci za koreografijo, za svetlobne učinke, za kuliso, za garderobo in vsebinski, zlasti glasbeni izraz. Danes je MAGRA skupina, ki snuje predstave z ustaljenim moštvom zunanjih sodelavcev, z nami in za nas žrtvujejo čas Igor Likar, Ivan Latin Muso, Goga Gašperin, Miloš Brankov, Bogo Čerin in po potrebi občasno še kdo. Naš korak v jazz pomeni nenehni študij glasbenih kolutov, s katerimi nas prek velike luže vsak mesec včasih pa tudi vsak teden oskrbuje Milan Muso, glasbeni maček z

MAGRA 86

Darinka Bauman,
Andreja Borak,
Mojca Burja,
Manja Čeleš,
Manja Dasko,
Andreja Herceg,
Tanja Kek, Mojca
Kasjak, Barbara
Kovar, Vesna
Kukič, Irena
Praček, Zvezdana
Štraus, Alenka
Topolovec,
Atsrid Ussar,
Minka Veselič,
Dika Vranc,
Tatjana Zorenč,
Darja Žunič.

NAŠ POGOVOR

**Tudi lepa so
Magrina dekleta**

tudi tistim, ki se prijavljajo na naših avdicijah. Tudi več kot 100 jih pride in tako, denimo, letos tovrstnega spoznavanja z novinkami sploh ne more biti. Nemogoče bi bilo organizirati delo pa naj si v KUD Študent, kamor sodimo, še tako prizadevamo. Dekleta želijo plesati, a jih pogosto kar hitro precej tudi odneha. Ostanejo ta prave, te, ki jih poznate danes, in ki (kot Astrid Ussar denimo) prihajajo na vaje prek vikenda celo posebej iz Ljubljane. Saj sem rekla, MAGRA ni grupa za mimogrede.«

Poudarjeno je povedala tele stavek

in skoraj skrila vse, kar jo je usmerjalo pred desetimi leti, ko je bila nadebudna najstnica, ki je iz Zavrča pri Borlu, s preleških oziroma haloških hribov potrkala na vrata velikega mesta. V Zavrču je pustila pet bratov in sester, tam je ostal spomin na mamino frajtonerico v urah brez vsake skrbi.

»Pri Borlu je izvir, do katerega me zaziblje v težkih urah.«

Minka se jim ogne in vsaj videti je, da si ne pusti blizu — težkih uric. Čisto sama, kot je še.

FRANČEK JAUK
Foto: Bogo Čerin